

- вміти запобігати та успішно долати кризові явища в процесі діяльності організації [3, с. 39-42].

Підводячи підсумок та проаналізувавши усі аспекти діяльності менеджера, я вважаю що вирішити проблему ефективності діяльності менеджера, тобто підвищити тим самим його результати діяльності, менеджер повинен:

1. Бути висококваліфікованим та освітченим спеціалістом.

2. Налагоджувати атмосферу в колективі. Бути другим, вчителем, психологом та лідером для своїх підлеглих.

3. Досконально знати організацію в якій працює (її діяльність, кадри, організацію виробництва).

4. Бути творчим та вміти в розумних межах йти на ризик і бути здатним нейтралізувати його вплив.

Не від одного менеджера залежить ефективність діяльності самого підприємства. Підлеглі та всі особи, які пов'язані з діяльністю повинні не уклінно та сумлінно виконувати свою роботу та накази керівника. Організація та технології виробництва повинні «йти» в ногу з часом, тобто повинне бути найсучасніше обладнання. Та головне все повинно бути злагоджено та гармонійно, саме це є запорука ефективної діяльності усього підприємства.

Список використаних джерел:

1. Хмельов І.Б. Промислова політика як фактор модернізації економіки Росії. У світі наукових відкриттів. – 2010. – № 4-16. – С. 150-151.

2. Яковлев О.Ю. Приклади успішних венчурних фірм. Інновації в науці. – 2013. – № 28. – С. 195-198.

3. Яковлев О.Ю. Рекомендації підприємцям по створенню венчурних проектів. Актуальні питання економічних наук. – 2014. – № 36. – С. 39-42.

Верницький Б.В.

студент,

*Научный руководитель: **Малик Л.В.***

кандидат экономических наук, доцент,

Донецкий национальный университет

СУЩНОСТЬ И ЗНАЧЕНИЕ ВНУТРЕННЕГО КОНТРОЛЯ В УПРАВЛЕНИИ ОРГАНИЗАЦИИ

Переход экономики Украины к рыночным условиям хозяйствования привел к радикальным изменениям в планировании, учете и контроле производственно-хозяйственной деятельности, трансформации системы

управления предприятиями и организациями. Вместе с этим существенные изменения претерпели цели предпринимательства, средства их достижения, экономическая основа общества.

Учитывая данное утверждение, лучшим инструментом оптимизации деятельности отечественных предприятий в соответствии с требованиями рыночной экономики выступает внедрение эффективной системы внутреннего контроля. В связи с этим существует объективная необходимость в формировании основных принципов внутреннего контроля, его составляющих элементов и частей для обеспечения стабильности функционирования украинского сектора предпринимательства и национальной экономики в целом.

Внутренний контроль определяет закономерность этих операций и их экономической целесообразности для того или иного предприятия [2, с. 62–65].

Проблемам развития внутреннего контроля на предприятиях Украины посвятили свои труды многие авторы, в частности Гавришко И., Грилицкая А., Егармин В., Ивануса Н., Сокин А., Футорангська Ю. и другие, однако результаты их исследований требуют дальнейшего обновления.

Таким образом, основной целью статьи является изучение состояния внутреннего контроля на предприятиях и организациях Украины, определение основных проблем его введения, а также предоставление конкретных предложений по повышению его эффективности для улучшения функционирования отечественных предприятий.

В современных условиях внутренний контроль приобретает все большее значение, ведь выступает средством улучшения показателей деятельности предприятий и организаций, их дальнейшего развития и совершенствования.

Внутренний контроль фиксирует и отслеживает соблюдение субъектами контроля требований действующих законодательных и нормативных актов по эффективности и целевого использования бюджетных или собственных средств, сохранности имущества; правомерности и эффективности использования финансовых, материальных и трудовых ресурсов, достоверности бухгалтерского учета и отчетности и т.д. [3, с. 163–171]. Основные задачи системы внутреннего контроля организации представлены на рис. 1.

Не менее важным аспектом внутреннего контроля является обеспечение обратной связи между субъектом и объектом управления по оценке эффективности принимаемых управленческих решений. Обратная связь благодаря функционированию подразделений системы внутреннего контроля позволяет представить состояние не только отдельных ее элементов, но и всей системы в целом.

Среди методов повышения эффективности системы внутреннего контроля на современных предприятиях наиболее целесообразными и эффективными являются методы распределения полномочий и ответственности между работниками, ротация кадров, осуществление контроля по отдельным направлениям предпринимательской деятельности, совершенствование контроля при планировании продаж, формирования дела-досье на покупателей и заказчиков, диагностика и прогнозирования проблем [2, с. 62–65].

Особенно важным методом оптимизации контрольной системы предприятия является бюджетный контроль, который обеспечивает своевременное выявление отклонений фактических показателей от запланированных, их причины и обеспечивает соответствующую реакцию на них. Результаты осуществления такого контроля должны отражаться в ежедневных, еженедельных, декадных, месячных и квартальных контрольных отчетах.

Формирования новой стратегии внутреннего контроля на отечественных предприятиях с учетом опыта и требований мирового сообщества станет залогом их эффективной деятельности и улучшения состояния всего сектора национальной экономики Украины в целом.

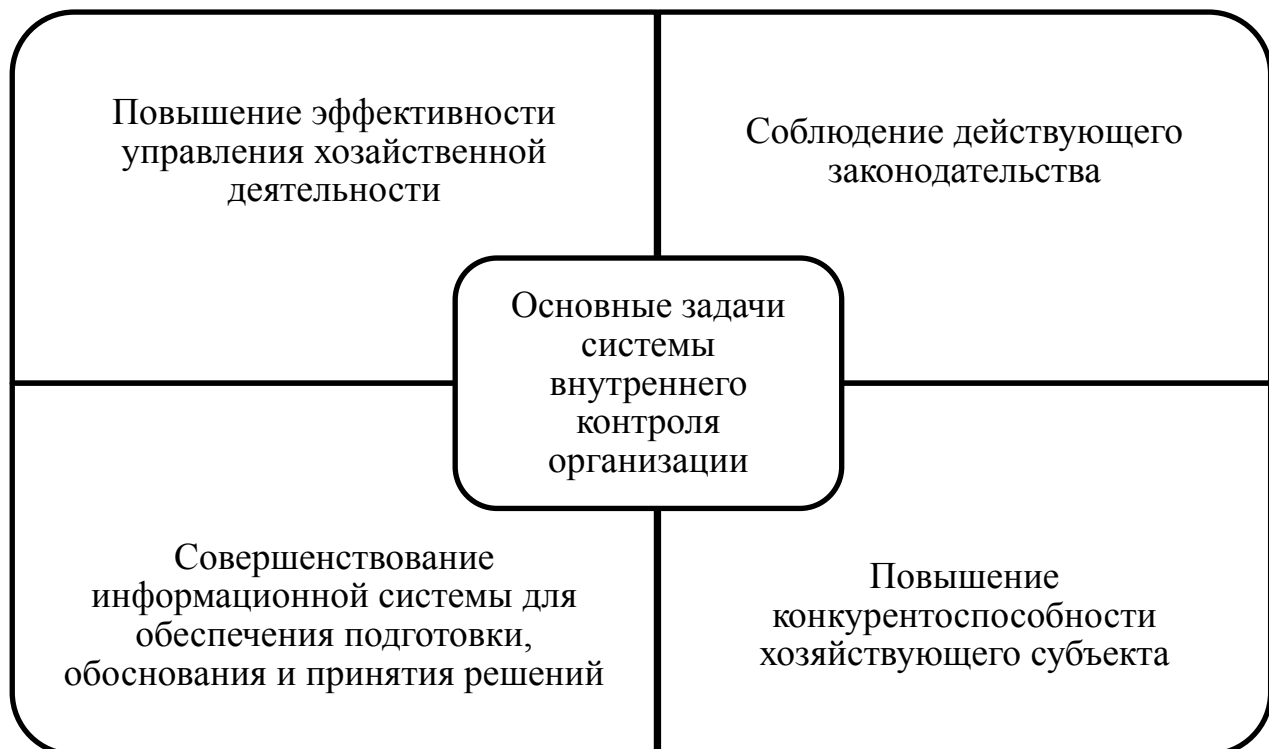

Рис. 1. Основные задачи системы внутреннего контроля организации

Источник: разработано автором Верницьким Богданом Викторовичем

Список использованных источников:

1. Гавришко И.К. Требования к оценке качества внутреннего контроля // Бухгалтерский учет и аудит. – 2010. – № 1. – С. 56–62.

2. Егармин В. Внутренний контроль: современность и перспективы // Вестник налоговой службы Украины. – 2009. – № 21. – С. 62–65.

3. Марченко Д.М. Совершенствование организации внутреннего финансового контроля предприятий // Актуальные проблемы экономики. – 2010. – № 2. – С. 163–171.

Пахниць О.О.

студентка,

Науковий керівник: Місько Г.А.

кандидат економічних наук, доцент,

Одеський національний економічний університет

КОНКУРЕНТНА СТРАТЕГІЯ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА ЇЇ ФОРМУВАННЯ НА ЗАСАДАХ ПІДХОДУ ГАЛУЗЕВОГО ПОЗИЦІОНУВАННЯ

У сучасних умовах розвитку економіки України на підприємствах гостро постають проблеми підвищення їх конкурентоспроможності та безперервності стратегічного розвитку. Ускладнення та постійні зміни бізнес-середовища примушують підприємство постійно шукати способи адаптуватися до цих змін.

Основою формування конкурентної стратегії підприємства є його пристосування до чинників зовнішнього середовища. Обираючи конкурентну стратегію необхідно враховувати вплив зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства. Вибір та формування стратегії мають базуватися на аналізі фінансового стану підприємства та оцінці конкурентоспроможності. На сьогоднішній день правильність вибору конкурентної стратегії є актуальним питанням, тому що саме це дозволяє досягти значного успіху підприємству у своїй діяльності та підтримувати конкурентні переваги.

Питання формування конкурентної стратегії були відображені у працях Г. Азоева, О. Віханського, Ф.Котлера, М. Портера, Р. Румельта, Дж. Стрікланда, А. Томпсона та інших вчених.

Мета роботи полягає у систематизації поняття «конкурентна стратегія підприємства» на засадах підходу галузевого позиціонування.

Успіх будь-якого підприємства залежить від того, яку позицію воно зайняло у своїй галузі. Якщо підприємство займає лідируючі позиції, то воно має кращі ресурси, компетенції. Але для зайняття такої позиції необхідно правильно обрати конкурентну стратегію.